

۲۰۱۴/۰۵/۰۶

کانديد اکادميسين سيستاني

بمناسبت گراميداشت از هشتم جون، روز همبستگی با زنان افغانستان

هشتم جون، روز همبستگی بين المللی با زنان افغانستان را بايد گرامی داشت، زیرا زنان کشور ما، محرومترین، مظلوم ترین و مصیبت رسیده ترین زنان تمام کشورهای جهان اند. آنها لا اقل ۳۶ سال تمام را در آتش جنگ های قدرت طلبی میان احزاب سیاسی چپ و راست کشور، چون دانه های گندم بريان و کباب شده اند. آنها در این ۳۶ سال بحرانزای اخير، شوهران خود را، برادران خود را، جگرگوشه های خود را و نان آوران خود را و خلاصه خان و مان و همه دار و ندار خود را از دست داده اند. و هیچکسی هم به اشکهای خونین وضجه ها و فریاد های جانکاه شان گوش نداده است.

حال که برخی از فعالان حقوق زنان افغان، برای کاهش درد و رنج توانسوز زنان کشور، این طبقه مظلوم تاریخ افغانستان، هشتم جون را به حیث روز همبستگی بين المللی [با] زنان افغانستان، گرامی میدارند، می باید از این روز بگونه شایسته استقبال نمود و آنرا با تظاهرات خیابانی و تدویر محافل پرشکوه توسط زنان آگاه وطن در داخل و خارج کشور گرامی داشت و به حیث یک روز مهم و قابل احترام در حیات سیاسی و اجتماعی زنان افغان ارزیابی کرد.

مردان و زنان و فرزندان آگاه و حق شناس افغان می باید بخاطر حرمت گزاری به همسران، مادران و خواهران شان از این روز بطور شایسته ای حمایت نمایند. این تجلیل و گرامیداشت، حس اعتماد به نفس خانم ها را تقویت میکند و آنها را به ارزش و اهمیت مقام خود شان در حیات خانواده، جامعه، و کشور شان واقف میسازد. زنان و همچنان مردان باید بدانند که زن، پیامبران را در دامان پاک خود تربیت کرده است. زن، فلاسفه و نوابغ جهان را بدنیا آورده و با شیر خود پرورش داده است. زن طبیبان حاذق، انجیران لایق، سیاستمداران نامدار و برازنده، هنرمندان ورزیده، مخترعین و کاشفان جهان را که تمدن امروزی جهان محصول دست و دماغ و تفکر آنهاست، به جامعه بشری تقدیم کرده است. اگر زن نمیبود، نسل انسان بر روی زمین تسلسل نمی یافت و مرد، یکه و تنها میماند و چندی بعد نابود میشد. پس زن را که پدید آورنده تمام خوبیهاست، پیام آور عشق و دوستی و زیبایی است، باید حرمت گذاشت و آنرا مثل سایر انسانها مستحق زندگی و مستحق انتخاب و مستحق فرا گرفتن علم و دانش و برابر با مرد دانست. نباید حقوق زن را کمتر از حقوق مرد دانست. نباید زن را بنام عاجزه،

د پانوش شمیره: له ۱ تر ۴

maqalat@afghan-german.de افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابلئې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ

پاڼه: دليکنې دليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

ضعیفه، سیاه سرو غیره نامها، تحقیر و توهین کرد. نباید زن را ملکیت مرد دانست و جای او را فقط در آشپزخانه و در رختخواب مرد مشخص کرد. نباید زن را از سهمگیری در فعالیتهای سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی و تولیدی منع کرد. ترقی و تعالی و پیشرفت یک کشور بدون سهمگیری زنان، ناممکن است. می باید افکار زنگ زده قرون وسطائی مردسالاری را کنار گذاشت و به دنیای متمدن و پیشرفته جهان چشم گشود و دید که زنان چگونه در بازار کار، و عرصه سیاست نقش آفرینی دارند. دلیل پیشرفت این کشورها، احترام کردن زنان و سهمگیری زنان در عرصه های مختلف زندگی مثل مردان است.

دولت افغانستان وظیفه و مکلفیت دارد تا از حقوق زنان کشور حمایت نماید. جلو خشونت و بد رفتاری مردان نسبت به زنان را با وضع قوانین خاص بگیرد. به مناسبت های مختلف می باید در تجلیل و بزرگداشت از مقام زن، اقدام نماید. یکی از این مناسبتها، هشتم چون، روز همبستگی بین المللی با زنان افغانستان است. دولت می باید به مناسبت این روز برنامه های وسیع تنویری و آگاهی دهنده روی دست بگیرد و در باره مقام و نقش زنان در حیات اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی جامعه، خانواده و آینده کشور از تمام امکانات تنویری و تبلیغی و روشنگری استفاده نماید.

یکی از راه های ساده و سهل در جهت تلقین و تبلیغ مقام زنان و نقش شان در حیات جامعه، صدور هدایت نامه ای به وزارت معارف جهت افزودن یک برنامه درسی در نصاب تعلیمی آن وزات می باشد. تا شاگردان مکاتب در پهلوی سایر دروس، هفته چند ساعت مضمونی بنام «مقام و نقش زن در حیات خانواده و جامعه»، فرابگیرند. می باید به شاگردان از همان دوره ابتدائی، آداب حرمت گذاری به زن که مادر است و خواهر است و دامنش پرورشگاه کودک و نسل آینده است، آموزش داده شود. هرگاه در نصاب تعلیمی وزارت معارف، مضمونی در مورد مقام و منزلت و نقش زنان در جامعه مدنظر گرفته شده باشد، لازم است تا در این مضمون، احترام به زنان تلقین گردد و خشونت علیه زنان بشدت تقبیح و به حیث یک عمل وحشیانه و دور از فرهنگ مدنی تصویر گردد.

همچنین در مضمون مقام و نقش زن در جامعه، از زنان دلیر و نامور و مادران قهرمان پرور کشور، چون: نازو انا، مادر میرویسخان نیکه، زرغونه انا مادر احمدشاه ابدالی، از لویه ادی، مادر وزیرفتح خان، از علیا حضرت سرور سلطان، مادر شاه امان الله، زن آهنین اراده ای که بر ضد عیاشی شوهر خود امیر حبیب الله خان قیام کرد و با نواختن یک سیلی جانانه بر روی امیر در مجلس عمومی، آبروی وی را بزمین زد، به شیوه مناسب شرح و یاد آوری گردد. لازم است تا از بوجان جیغه دار (بی بی حلیمه خانم امیر عبدالرحمن خان)، کسی که برای اولین بار در یک رباعی خطاب به

شوهر خود از استقلال افغانستان سخن گفت، او نخستین زنی بود که منزل نشمین خود را برای مکتب دختران کابل اهدا کرد، باید به نیکوئی یاد گردد.

همچنان در این نصاب تعلیمی باید از زنانی که برای آزادی و رهایی زن از قید و بند چادری تلاش نموده و حیات خود و خانواده خود را با خطر روبرو کرده اند، بایستی با حرمت و قدر دانی یاد شود. منجمه از ملکه ثریا، نخستین زنی که یکجا با شوهر تجدد خواه و تحول طالب خود شاه امان الله در راه رهایی و آزادی زن افغان، قدم جلو گذاشت و با برداشتن چادر از روی خود در لویه جرگه پغمان حقوق زن را فریاد کشید و بر سر این کار تاج و تخت سلطنت خود را قربانی کرد، می باید آنطور که شایسته اوست از وی یاد دهانی شود، تا فرزندان افغان بخصوص زنان و دختران افغان آنانی را که در راه احقاق حقوق شان تلاش کرده و قربانی داده اند، بدرستی بشناسند و قدر و حرمت آنان را در دل خویش جای دهند.

همچنان باید در این نصاب تعلیمی از آن عده زنان مبارز افغان که دوشادوش مردان در جنگ های اول و دوم افغان و انگلیس شرکت جسته و کارنامه افریده اند، به نیکوئی یاد آوری شود. در این راستا می باید از ملالی میوند که بدون هراس از آتش توپ دشمن به میدان جنگ میوند شتافت و پرچم مبارزه بر ضد دشمن متجاوز را به اهتزاز در آورد و این حرکت او مبارزان گرما زده و تشنه کام افغان را چنان به غلیان آورد که بر توپ و خمپاره در حال شلیک دشمن تاختند و دشمن را مجبور به فرار از سنگرهای شان نمودند، بشکل درخورشان وی تجلیل گردد.

در دوره معاصر از زنان نویسنده و شاعر، و هنرمند و نقاش و موسیقی دان و معلمین و استادان ورزیده کشور یاد آوری گردد. از خانم های دلیر و مبارزی که در دهه حاکمیت بعد از طالبان در افغانستان ظهور کردند و با از خود گذشتگی و دلیری کم نظیر، فریاد رسای مردم مظلوم و درد رسیده کشور شدند. منظورم ملالی جويا است که در لویه جرگه قانون اساسی ۲۰۰۴ خواهان به محاکمه سپردن مجرمین جنگی و ناقضین حقوق بشر و جنایتکاران جنگی گردید و با سخنرانی کمتر از دو دقیقه ای خود تالار لویه جرگه را به شور و ولوله انداخت و قریب بود جانش را بر سر این سخنرانی دلیرانه از سوی جنایتکاران حاضر در مجلس از دست بدهد، اما بر اثر مداخله نیروهای بین المللی صلح از مرگ نجات یافت ولی دیگر از همان لحظه مورد حمایت میدیای جهانی قرار گرفت و ده ها وصدها انجمن زنان افغان در داخل و خارج کشور از وی حمایت کردند و بسا نهاد های مدافع حقوق بشر در کشورهای جهان از وی تمجید و حمایت نمودند و بزودی شهرت و محبوبیتش از سطح ملی به سطح بین المللی ارتقاع یافت. و هنوز هم از افشاگری جنایتکاران جنگی در سطح ملی و بین المللی دریغ نمیکند.

د پانو شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

یکی دیگر از این زنان با شهامت که از سفاکی و تهدیدات جنگ سالاران بر سر قدرت در دولت کرزی، باکی ندارد، بلقیس روشن، سناتور ولایت فراه در مشرانو جرگه است. که طرز بیان و افشاگری های وی را بارها در مصاحبه های تلویزیونی او دیده ایم. و در هر مصاحبه خود تحسین بسیاری از مردم مظلوم افغانستان را برانگیخته است.

البته زنان آگاه و سخنور و سیاستمدار ملایمتری چون شکریه بارکزی، فوزیه کوفی و خانم کروخیل و غیره را نیز در پارلمان افغانستان میتوان سراغ کرد. در میان زنان بیرون از افغانستان، زنان آگاه و فعالی چون: داکتر زرغونه عبیدی، صالحه وهاب، پوهندوی شیما غفوری، ملالی نظام، سحیه کامرانی، فرزانه فارانی، شیرین نظیری، نادیه قانع و اشابوی و صالحه اسحاقزی و غیره رامیتوان سراغ داد که در بسا مواقع و بخصوص در کمپاین تفکر، تحریر و عمل، به مناسبت تجلیل از هشتم مارچ، در جهت رهایی زن افغان از چنگ خشونت و بدرفتاری مردان، تلاش های خستگی ناپذیر کرده و میکنند.

معرفی چهره های ممتاز و شاذ زنان افغان، بدون تردید میتواند درس های سودمند و الگوی تقلید برای رشد و تکامل شخصیت دیگر دختران و زنان افغانستان باشد. من فکر میکنم که بسیاری از خانواده های افغان بخاطر آن نام ملالی میوند را، بر فرزندان خود میگذارند که او رابه مثابه سمبول شهامت و شجاعت، زن افغان می شناسند و انتظار دارند نا دخترشان چون ملالی میوند دلیر و نترس بار آید و نام نیکی از خود در تاریخ باقی گذارد، چنانکه ملالی جویا این آرمان خانواده خود را برآورده ساخته و بدون تردید تا سالهای سال شهامتش در برابر جنایت کاران تنظیمی چه در لویه جرگه قانون اساسی و چه در پارلمان افغانستان زبانه مادران و پدران افغان خواهد بود.

پایان

د پانو شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ